

شیکرد نه وه یـــهك بـ شـشـش و شـشـشگـشـش، وهك دوو چهـمك له كه شتی فریشته‌كان (به‌رگی یه‌كه‌م و دووهم). به‌ختیار علی.. زانا خدر.

له دواي خوځندنه‌وه‌ی هر به‌رهم‌كی به‌ختیار علی، ویستوومه و
هزم‌کردووه كه شیکردنه‌وه و چه‌ند قسه‌یه‌کی خ‌م هه‌بـ دهرباره‌ی ئه‌و
به‌رهمه‌ی كه خوځندووومه‌ته‌وه، وتار‌كی دهرباره بنووسم. به‌ئام له‌به‌ر
ئه‌وه‌ی من خوځنهر‌كی ه‌نده پ‌شكه‌وتوو و به‌سه‌لیقه و خاوه‌ن سه‌رنج
نیم، هه‌روه‌ها وتارنووس نیم و شاره‌زایی ز‌ر كه‌مم دهرباره‌ی
وتارنووسین هه‌یه، ب‌یه هه‌و‌م نه‌داوه خ‌م له‌سنووری وه‌ها كار‌ك
بده‌م، نه‌بادا به‌هه‌ه شیکردنه‌وه بكه‌م و هه‌هه ت‌گه‌یشتم و به‌م
ج‌ره به‌رهمه‌كه ب‌رخ ب‌ت. سه‌ره‌ئای ئه‌مانه‌ش، به‌لامه‌وه نه‌نگی و
شه‌رم بووه كه (ئهم گوزارشت و شیکردنه‌وه و پ‌ناسه و
وونكردنه‌وانه‌ی به‌ختیار علی دهرباره‌ی هه‌موو شت‌ك" شه‌ه، ش‌ش‌شگ‌ش‌ش،
ش‌ش‌ش، عیشق، خدا، دین، ئافره‌ت، س‌كس، ك‌مه‌گه، خ‌شه‌ویستی..هتد"،
ده‌یاننووس‌ت، دووباره من ب‌مه‌وه نه‌ك به‌زیاده‌وه، به‌ك‌و به
كه‌میشه‌وه باسیان بكه‌م و وونكردنه‌وه و سه‌رنجی خ‌می دهرباره ب‌م.
چون به‌ختیار علی دهرباره‌ی هر شت‌ك و هر ج‌ره كه‌س‌ك بنوس‌،
ئه‌توانم ب‌م كه‌م و كورتی باسی ده‌كات و پ‌مان ده‌ناس‌ن. تاكه
ه‌خنه‌یه‌كیش دهرباره‌ی به‌رهمه‌كانی به‌ختیار علی هه‌مبووب‌ت و لای
براده‌ران باسم كرد‌ب‌ ئه‌وه بووه كه له‌ئامانی شاری م‌سیقاره
سپیه‌كان ب‌هه‌ند‌ بابه‌ت قسه‌ی دووباره‌ی ز‌ره و وه‌ز‌ر در‌ژداد‌ی
كردووه.

چی وای کرد دهرباره‌ی كه‌شتی فریشته‌كان بنووسم؟

به‌دیاركه‌وتنه‌وه‌ی به‌ختیار علی، هاوكات له‌گه‌ه ب‌ابوونه‌وه‌ی دوایین
به‌رهمه‌می به‌ناوی ده‌ریاس و لاشه‌كان، مق‌م‌م‌قه‌یه‌کی ز‌ر له‌ن‌و خوځنهر و
ش‌ش‌ش‌شیر كه‌هه‌ند‌ له‌وانه‌ش‌ش‌ش‌ش نامه‌نووس و مام‌ستای زانك‌شی
تیاوو، په‌یداوو. كه‌به‌ج‌ر‌ك‌ك باس له‌به‌ختیار علی ده‌كرا،
باوه‌نه‌كرده‌نی، كه‌من پ‌م وایه، گه‌ر خوځنهر‌كی وردی به‌رهمه‌كانی

بوونایه، بهو جره باسیان نه ده کرد و بهرهمه کانی بهختیاریان بهم
شوهیه وهسف نه ده کرد. ناام قابیلی هخنه نییه، بهام بهو جره ش
نا که ببن: شایه نی خو ننده وه نین.

فریدریک نیچه ده بت: ئه زموون کی زر و دوورو درم هیه،
له گه ان و چوون به ن و پنته قه ده غه کراوه کاند، ئه وهیه که فیری
کردووم ته ماشای ه کاری شاراهوی پشت کرده ئه خلاقیه کان بکه م،
ته ماشای ه کاری شاراهوی پشت ئایدیاکان بکه م و، به شوهیه کی
جیاواز له وهی باو و ئاره زوو پکراو و قبو کراوه، لایان بوانم.
هنگه بمن که ئاشنای ته وای بهرهم و بیروب چوونه کانی فریدریک
نیچه نیم، (له دهره وهی خو ننده وهی بهرهمه کانی بهختیار علی)،
تگه یشتن لهم قسه یه نیچه، سخت بووایه! ده مپرسی: ئاخ مه بهستی
له چیه ت که ده پنته قه ده غه کراوه کان؟ مه بهستی له چیه که ده
بهو شوهی باو و ئاره زوو پکراوه؟ بهام بهوهی که به بهرهمه کانی
بهختیار علی ئاشنام، ده زانم و تده گم مه بهستی له چیه؟ بهختیار
علی، فریدریک نیچه به ن و پنته قه ده غه کراوانه ی که ئمه
ناویرین نزیکیان که وینه وه.

ئه گهر بمه و شیکردنه وهیه کی ته وای ب ئم ئمانه بکه م، ته وای
نا توانم... چونکه ده بت لک کتبه که بهریدی خو نه ران و
ببی: له مه زیاتر چی ترث ته و؟ بههرحالا... ته وهی من حه زه کم
دهرباره ی بدو م، به حوکی ته وهی تمای سهره کی ئم ئمانه، ده وروو
خولی شش و ششگ ده دات، بیه منیش بهم کورته وتاره،
شیکردنه وهیه کی کورتی خ م دهرباره ی ده نووسم.

شش وهک که رهسته یه ب دهسته بهر کردنی ئازادی؟ یان دهسه بات و
هز؟

دهمه و به دایه لگ کی ن و ئمانی زربای ی نانی بچه ن و
بابه ته وه که له نوان (سهرک واته گه وه و زربا) داییه، ب
پرسیاری: ئم هموو دزی و کوشت و کوشتاره ی که ئمه ی ششگ
کردمان. ئمه له خیدا مه ته ه، مه ته کی گوره ش، که واته ب
ته وهی دنیا ئازاد بت پویسته ئم هموو تاوانه بکر؟
سهرک: چن گو له ناو پهن و پسیدا هگ دا ده کوت و ده وبت؟
زربا، تیش هروای دابن، که پهن و پیسیه که مرقه و گویش
ئازادییه.

زربا: ئه ی ت و چیه؟ ب ته وهی گو سهر ب پویسته ته وه که ی
هه بت، ک ت و کی وای له هه ناوی پخ ی ئمه دا داناوه؟ ئه ی ب ته و

تـو له گه چاكي و پاكيډا پـ ناگات؟

ئـمه ئـو دايـه لـگـه يـه كـه زـر سـهـرنـجـي مـنـي اـكـشاوـه، چـونـكـه ئـو بـهـرـهـمـهـي دـهـيـبـيـنـم كـه لـهـنـاو هـهـنـاوـي بـگـن و پـيـس و پـخـي مـرـقـي كـوردـدا واوـه و گـهـشـهـي كـردـووه، گوـ نـيـه بـهـكـو دـكـه... بـچـي دـهـبـت شـگـانـي تـر گوـ بـوـنـن بـهـس لـرـه بـه پـچـهـوانـهـوـهـيـه؟ وـهـهـرـوـهـا ئـو تـوـهـي كـه زـر بـا پـرـسـيـارـي دـهـر بـارـه دـهـكـات مـن پـم وـاـيـه تـوـهـكـه (غـهـرـيـزـه) يـه كـه لـه نـو هـهـمـوـو تـاـكـا كـدا چـهـكـهـرـهـدـهـكـات. مـرـقـي بـه غـهـرـيـزـه حـز و وـيـسـتـكـي لـهـبـن نـهـهـا تـوـوي بـ ئـازـادـي هـهـيـه. هـهـر كـهـسـه و جـرـه ئـازـادـي و ئـازـادـبـوـونـهـكـي مـهـبـهـسـته.

وـهـكـ لـه نـو مـانـي كـهـشـتي فـرـيـشـتهـكـان دـهـرـهـكـهـوـتـ، كـه بـاس لـه شـشـهـ نوـكـان دـهـكـات، ئـا مـانـجـي ئـو شـشـهـشـانـه لـه پـناو ئـازـادـي نـهـبـووه. ئـو غـهـرـيـزـهـيـه لـه نـو شـشـهـشـگـهـه كـوردـهـكـانـدا هـهـبـووه، غـهـرـيـزـهـي دـهـسـهـات و پـاوان خـوازي، غـهـرـيـزـهـي بـهـهـز بـوون و دـهـسـهـاتـكـي دـيـكـتـا تـرـيـانـه. عـبـدـالـلـه ئـج ئـالان لـه پـهـرتـووكـي پـنـجـهـمـين، دـهـر بـارـهـي دـهـسـهـات وـهـا دـهـتـ: گـگـاي چـهـوتـي و نـاـكـكـيـهـكـان دـهـكـا تـهـووه... وـهـكـ بـوون و ئـاشـكـراشـه، سـهـرـانـي شـشـهـ (زـگـاري) خـوازـهـكـانـي كـوردـسـتان، خـاوهـنـي هـيـچ بـيرـكـي فـهـلـسـهـفـي و ئـايدـلـلـهـزـيـه تـكـ نـهـبـوون تـا لـه پـناوـي بـجـهـنـگـن. ئـهـوان بـاوهـيـان بـه خـواو ئـاين و شـيـوعـيـهـت و اديـكاـي نـهـبـوو، تـهـنـها بـيري نـهـتـهـوـهـيـي هـانـي دـان كـه شـشـهـشـبـكـهـن... بـيري نـهـتـهـوـهـيـش لـه چـيـهـوه سـهـرچـاوه دـهـگـرـتـ؟ مـن پـم وـاـيـه تـهـنـها لـه بـووي هـهـسـت كـردن بـه كـهـمـتـيـهـوه بـيري نـهـتـهـوـهـيـي ئـهـكـهـوـتـه سـهـري. ئـهـتـخـم وـهـكـ مـرـقـي هـهـر حـيـسـام بـ نـاـكـرـ، دـهـبـ وـهـكـ نـهـتـهـوه خـم بـسـهـلـمـنـم... بـه قـهـنـاعـه تـهـوـهـش پـم وـاـيـه كـه ئـمه تـهـنـها لـه پـناو خـم سـهـلـمـانـدـنـه و وـهـرـگـرتـنـي دـهـسـهـاتـه.

بـهـخـتـيار عـلي لـه نـو رـؤـمـانـهـكـهـدا بـه جـوانـي ئـمهـمـان بـ دـهـسـهـلـمـنـنـ لـه گـگـي مـهـنـهـلـگـي وـهـفـاي هـفـعـهـت بـهـگـ، لـه دـواي اـپـهـيـن، دـهـتـ: سـهـرـدـهـمـكـي سـهـير بـوو... مـن خـهـريـكـي دـروـوسـتـكـردـنـي زـيـنـدـانـي تـاـيـبـهـتـي خـم بـووم و لـيـقـيـتـانـت خـهـريـكـي دـروـوسـتـكـردـنـي زـيـنـدـانـي تـاـيـبـهـتـ بـهـخـي. نـهـوـهـكـ هـهـر ئـمه، هـهـمـوـو حـيـزـبـهـكـانـي تـرـيـش خـهـريـكـي دـروـوسـتـكـردـنـي زـيـنـدـانـي تـاـيـبـهـتـي خـيـان بـوون.

نـا تـسـومـي سـوسـيـكـي لـه مـانـي كـكـرـ دـهـتـ: هـهـر ئـيـنـسانـن بـگـرـيـت، كـه تـهـمـاع گـرتـي لـه پـ دـهـبـت بـه كـهـسـكـي شـهـانـي. ئـمه كـكـ ئـم پـنـاسـه و گـوزـارـشـتهـيـهـيـه كـه حـهـقـيـقـه تـكـي حـاشـا هـهـنـهـگـرـيـشـه كـه دـهـسـهـات دـارـانـي هـهـرـم، دـواي ئـهـوـهـي لـه شـاخ دـا بـهـزـين، ئـيـتـر بـيري نـهـتـهـوـاـيـهـتـي و شـشـهـش و ئـازـادـي، لـه نـو سـهـريـان گـسـكـكـيـان پـيـاي هـنا. نـهـكـ هـهـر بـهـوـهـش

نهوستان، چونکه تهماع گرتيان، ګڼ ګڼ ناهن هېچ کهس ګېش بير له شلش و ئازادی و ژيان بکاتهوه، ئه مه ګڼ ګڼ ئه و سيفاته شلش انيهه که نا تسومی سوسیکی باسی له وه دهکات.

شلش و نا ئوم دی.

شلش ګڼ ګڼی ګڼ استه قینه کهس که تا ګڼ تایی به شلش ګڼ ګڼی به ګڼ ګڼ تهوه، ئه ګر هلو مهرج له بار نه بوو وه ګڼ بنه مایه کی سهره کی شلش ګڼ ګڼی ئه و مر ګڼ تووشی نا ئوم ګڼ بوون ده ګڼ ګڼ یان ئه وه تا ګڼی به دهسته وه نادات. نزار ئیدریس و ه ګڼ ګڼی بولبولیار وه ګڼ دوو سیمبولی شلش ګڼ ګڼی ګڼ استه قینه. نزار ئیدریس ګڼ ګڼی شلش ګڼ ګڼی، کهس ګڼ که به اختیار علی ئیره یی به کهسایه تییه ئازادی خوازه کهی ده بات. کهسایه تییه ګڼ به اختیار علی له ګڼ ابردوودا له ګڼ و کهسانی شلش ګڼ ګڼی دا چنګی نه که ووتوو به یه ها تووه کهس کی خه یا کی دروست کردوو، هه موو ئه و ئاکار و بیرانه ی که به کهس کی ئازادی خواز پ ګڼ ویستن، له ودا به رجهسته دهکات، کهسایه تییه ګڼ ګڼی ګڼی ته سلیم و گرفتاری هېچ شلش ګڼ ناکات.

ګڼ ګڼ له ګڼ ګڼ ویستی، ګڼ ګڼ له ژن و باوک و دین و ګڼ مه ګڼ ګڼ ګڼ باګ له وهی بخر ګڼ ته زیندانه وه، ته نها ګڼ ته وهی ګڼ ګڼی هه ر هی ګڼی ګڼ ګڼ و نه ګڼ به ګڼ یله. ه ګڼ ګڼی بولبولیار ګڼ ګڼی به اختیار علی، کهسایه تییه که له ګڼ و به اختیار علی دا زیاتر وابهسته یه تا له ګڼ و ګڼ مانه که دا، واته ګڼ ته وهی زیاتر له ه ګڼ ګڼی بولبولیار بګه ګڼ، پ ګڼ ویست به خو ګڼ دنه وهی ګڼ ګڼی تر ناکات، به ګڼ کو پ ګڼ ویسته خودی به اختیار علی له نزیکه وه بناسین. ګڼ ګڼی په ژمورده و نا ئوم ګڼ له شلش ګڼ، کهسایه تییه ګڼ س ګڼ ده کاته وه له شلش ګڼ کردن و دهسته پاچه یه به رامبر ئه م هه موو تاوانانه ی مر ګڼ ده رهق به ګڼی و مر ګڼ فانی تر ده یکات.

له ګڼ ګڼی {شلش ګڼ ګڼی خو ګڼ دکاران 68} ها تووه: دواى تپه ګڼ ګڼی چل سا ګڼ به سهر شلش ګڼ ګڼی خو ګڼ دکاران ګڼ ه نسا، دا ګڼ مانى سیسه تمى سوسیالیستی له سا ګڼ 1990 دا، ز ګڼ ګڼ له له هاوک ګڼ ګڼی ژ ګڼ ره و ژوور کرد و بووه مایه ی که نارګیرکردنی چه پی جیهانی و ګڼ مه ګڼ ګڼی دونا ګڼ ویا نکرده به رخ ګڼی (به رخ ګڼی وه ګڼ یه ګڼ له له خه س ګڼ ته کانی سهر مایه داری). سه بارهت به چالاګوان و ئه کتیفیسته کانی بزووتنه وه کهش ئه واه به س ګڼ ئه استه ی جیادا ګڼ یشتن.

(من له ودا هه ر س ګڼ ئه استه ی ئه کتیفیسته کانی بزووتنه وهی شلش ګڼ ګڼی خو ګڼ دکاران ګڼ تان ده نووسم، ئه وهش لای ګڼ تانه وه به راوردی بګه ن

له‌گه ئه‌و ئه‌کتیفیست و شۆڤه‌گه‌نانه‌ی کوردستان تا هه‌موویان به‌په‌ی هه‌رسه‌ پهلانه‌که‌ بناسن که نه‌وه‌ک دوا‌ی چله‌سا، به‌که‌وه‌ردوا‌ی چه‌ند مانگه‌که‌ خه‌سه‌ته‌کانیان وه‌رگرت، خه‌سه‌ته‌ی که‌سه‌کی ناشۆڤه‌گه‌نانه‌ و ته‌ماع کار، که له‌و سه‌ ئاراسته‌یه‌دا، من په‌م وایه ئه‌کتیفیسته‌کانی ئه‌مه هه‌موویان ته‌که‌که‌ا به‌یه‌که‌ ئه‌سته‌نیشته‌ن...

1- هه‌نده‌که‌گه‌نانه‌وه‌یان به‌باوه‌شی سیسته‌مه‌که‌ هه‌به‌ژارد(که ئه‌مه لای ئه‌مه به‌ ئه‌مه‌یان ته‌که‌که‌ایه‌، ئه‌سته له‌ سا‌هانی 2009 وه نه‌وشیروان مسته‌فا خه‌ی به‌به‌ری کرد و گه‌نانه‌وه به‌ به‌رده‌وامیتان به‌ شۆڤه‌کردن، له‌ گه‌ی مه‌ده‌نیه‌ته‌وه، به‌م دوا‌ی چی؟)، وه‌که‌ شۆڤه‌گه‌نانه‌ و به‌یریاری فه‌ه‌نسی ته‌جی ده‌به‌ر، که له‌ ئه‌مریکای لاتینییه‌وه گه‌نانه‌وه پاریس و تا به‌ته‌ به‌یه‌که‌که‌ له‌ او‌ه‌کارانی فرانسوا مه‌تران، بوو به‌ سه‌رمایه‌داره‌کی خاوه‌ن په‌له‌و پایه‌.

2- هه‌نده‌کیان تا ئه‌ستاش به‌وا‌یان به‌و په‌نسیپانه‌ ماوه‌، وه‌که‌ تارق علی و خاتو فانیسا به‌یدگریف، که تا هه‌نووکه به‌ گیانی ئه‌و به‌یروبه‌چوونا‌هه‌ی شه‌سته‌کانه‌وه، دره‌ژه به‌ کار و چالاکی سیاسی خه‌ی ده‌دا. (له‌ کوردستانیش ئه‌م جه‌ریان هه‌یه که به‌ هه‌مان نه‌فه‌سی چه‌فتا و هه‌شتا‌کانه‌وه، دره‌ژه به‌ کار و چالاکییه‌ حیزبییه‌کانی ده‌دات، نه‌که‌ سیاسیه‌کانی، ئه‌مه‌ش هه‌ر به‌هه‌مان نه‌فه‌سی چه‌فتا و هه‌شتا‌کان، هه‌ر له‌ په‌نا و حیزب و تا‌که‌که‌، نه‌که‌ له‌ په‌نا و گه‌ل و هاوو‌ه‌تیانی).

3- هه‌نده‌کی که‌شیان (که ئه‌مانه‌یان زه‌رینه‌ن) دوو‌چاری نا‌ئومه‌دییه‌کی قوو‌ه‌ه‌اتن و خه‌یان له‌به‌رده‌م ده‌خه‌کی نه‌خوازراودا به‌ینییه‌وه. (که ئه‌م جه‌ره که‌سانه‌، وه‌که‌ له‌ په‌شته‌دا با‌سم له‌یه‌وه کردوو، به‌ختیار علی له‌ مه‌ژووی شۆڤه‌گه‌نانه‌یه‌ته‌ی ناوه‌ه‌سته و که‌تایی سه‌ده‌ی بیست و یه‌که‌، هه‌چ که‌سه‌کی نه‌ده‌زییوه‌ته‌وه، که ته‌جی خه‌ی په‌شکه‌شی سیسته‌م نه‌کرد و وه‌که‌ شۆڤه‌گه‌نانه‌ی هه‌میه‌شهی و تا‌قانه‌ ما‌بوو به‌ته‌وه، یان هه‌ر له‌ به‌ته‌وه نا‌ئومه‌د بوو به‌ته‌، به‌یه‌ه‌اتوو دوو که‌سایه‌تی دروستکردوو، وه‌که‌ ته‌جی که‌ی یا‌خی و شۆڤه‌گه‌نانه‌ و ته‌جی که‌ی نا‌ئومه‌د، ئه‌وانیش نزار ئیدریس و هه‌شه‌نگی بولبولیار).

که‌شته‌ی فره‌شته‌کان، کوته‌که‌که‌ به‌ شکاندنی به‌ته‌کان و چه‌قیقه‌ته‌کی فانتازیایه‌.

ئه‌مه ده‌زانین که ته‌مان ته‌که‌که‌یه‌که‌ له‌ واقیع و فانتازیایه‌، له‌ کات و شو‌نه‌کی دیاریکراو، به‌چه‌ته‌که‌کی خه‌یا‌ی. نوسه‌ر ده‌ته‌ و که‌مه‌که‌ وودا‌وی یه‌که‌ له‌ دوا‌ی یه‌که‌، به‌ که‌مه‌که‌ ته‌که‌که‌ پرسی فه‌لسه‌فی و وونکردنه‌وه‌ی وردبینه‌انه و که‌مه‌که‌ ته‌که‌که‌ پرسه‌ ده‌روونی و که‌مه‌که‌ یه‌ته‌یه‌کان، یان ژێ پرسه‌ هه‌نووکه‌یی و نه‌خه‌شییه‌ له‌ مه‌ژینه‌یی

و هه‌میشه‌یه‌کان، له‌ځای‌گه‌ی چه‌ند که‌سایه‌تیه‌کی خه‌یا‌ی ده‌خاته به‌رباس
و له‌دووتو‌ی کت‌ب‌کدا به‌ژانری ځان‌مان ده‌یخاته به‌ردیدی خو‌ځانه‌ران.
هه‌میشه ئه‌مه‌ده‌ځین ځووداو‌ه‌کانی نه‌و ځان‌مانه‌کان، چي‌ځای‌ځین.

به‌ځام ئه‌وه‌ی که‌شتی فریشته‌کان له‌م پ‌ناسه‌ کورته‌ جیاده‌کاته‌وه
ئه‌وه‌یه‌ که‌ که‌شتی فریشته‌کان فانتازیا نییه‌، به‌ځکو حه‌قیقه‌ت‌کی
حاشا هه‌ځانه‌گره‌، ئه‌گه‌ر خو‌ځانه‌ر که‌م‌ک‌شاره‌زایی له‌م‌ژوویی د‌رینی
نیشتی‌مانه‌که‌ی هه‌ځت، هه‌موو که‌سایه‌تیه‌کان ده‌ناس‌ته‌وه‌، ئه‌وانه‌ی
په‌یوه‌ندیان به‌ش‌ش و حیزبه‌وه‌ هه‌یه‌، جگه‌ له‌مانه‌ش ئه‌وه‌ی ده‌رباره‌ی
ش‌ش و ش‌ش‌گ‌ځی باسی ده‌کات، حه‌قیقی و واقعییه‌. که‌واته‌ ئه‌وه‌ی
به‌ختیار علی کردوویه‌تی له‌م ځان‌مانه‌دا، ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و و‌ځانه‌
فانتازیی و خه‌یا‌یییه‌ی ئه‌مه‌ به‌ ش‌ش و حیزب و ش‌ش‌گ‌ځی هه‌مان بوو،
ده‌یشک‌ځی. که‌واته‌ ځان‌مانی که‌شتی فریشته‌کان، حه‌قیقه‌ت‌کی فانتازی
شک‌ځی. کوتک‌که‌ له‌ چه‌شنی کوتکه‌که‌ی ده‌ستی په‌یام‌به‌ر ئی‌ا‌هیم، ئه‌و
بتانه‌ ده‌شک‌ځی که‌ ناتوانن به‌رگری له‌خ‌یان بکه‌ن.

نیک‌س کارانتساکیس ده‌ځت: ئه‌مه‌ سه‌فه‌ر ده‌که‌ین، زه‌وی و ده‌ریا به‌
پ‌وه‌ ده‌ده‌ین، به‌ځام هه‌شتا سه‌ری لووتمان به‌ ئه‌و دیو ده‌رکه‌ی
ما‌ه‌که‌مان نه‌گه‌یشته‌وه‌.

که‌شتی فریشته‌کان، ئه‌م ځان‌مانه‌... یان ئه‌توانین ب‌ځین ئه‌و هه‌زه‌، ئه‌و
ځووداو، ئه‌م ش‌ش‌که‌یه‌ که‌ وا له‌ ئه‌مه‌ ئه‌کات سه‌ری لووتمان بکه‌ین به‌و
دیو ده‌رکه‌ی ما‌مان و خه‌به‌رمان ئه‌کاته‌وه‌. به‌ختیار علی ده‌ځت:
هه‌موو حه‌قیقه‌ت‌کی گه‌وره‌ پ‌ویستی به‌ کاره‌سات‌کی ترسناکه‌ به‌ دونیای
بناس‌ځی. ئه‌و ئه‌و ساته‌یه‌ که‌ ته‌واوی و‌ځات و مه‌مله‌کت به‌ ناو
تون‌لی کاره‌ساتی گه‌وره‌ گه‌وره‌دا ده‌ځوات، جه‌نگ، هه‌شکوژی، زینده
به‌چا‌ کردنی ده‌سته‌جه‌معی...

کاره‌ساتی گه‌وره‌ و ترسناک ب‌خودی مر‌ف ئه‌وه‌یه‌(ح‌قیقه‌تی خ‌ی ځوه‌و
خ‌ی ب‌ته‌وه‌ و به‌ویدا بته‌ق‌ته‌وه‌) به‌و واتایه‌ی خ‌ی بناس‌ت. که‌شتی
فریشته‌کان، به‌ هه‌موو ئه‌و پرسانه‌ی له‌ نه‌و خ‌یدا هه‌ی‌گرتوون، ئه‌و
کاره‌ساته‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که‌ به‌ووی ئه‌مه‌دا ته‌قیه‌وه‌. پ‌شم‌وايه‌ هه‌ر
له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌ ز‌ر‌ک له‌خه‌کی له‌ به‌ختیار علی هه‌راسانن، هه‌موو
ئه‌و شتانه‌ی که‌ نه‌ده‌بوو ئه‌مه‌ بیزانین و خ‌مان ل‌ی نه‌بان ده‌کرد،
به‌ختیار پ‌ی‌وتین. ئه‌مه‌ به‌و ش‌ش‌وه‌یه‌ خ‌مان ناسین وه‌ک ئه‌وه‌ی که
به‌ختیار علی ئه‌مه‌ ده‌ناس‌ت.

سه‌رچاوه‌:

ئه‌وه‌یه‌ مر‌ف، فر‌دریک نیتچه‌/ وه‌رگ‌ځانی ځین ځه‌سول.

ما نیفیسستی شارستانتی دیموکراتیک/کۆشی کورد و گه چاره
نه تهوهی دیموکراتیک. عبدالله ئاج ئالان/وهرگانی لوقمان عبدالله
زربای یانی. نیکاس کارانتساکیس/ وهرگانی ههووف بگهرد.
کۆکر. ناتسومی سوسیکی/پاچه فی همه کهریم عارف.
شۆشی خۆندکاران 68. شوان احمد کردوویه به کوردی(ئاماژه به ناوی
نوسهر و سهراوه کان نهکراوه).